

2251

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Analizând proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.218 din 4.12.2012,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, prin reglementarea situațiilor tranzitorii rezultând din intrarea acestuia în vigoare, precum și prin punerea de acord a legislației cu dispozițiile acesteia.

Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

În ceea ce privește dispozițiile de modificare din cuprinsul Titlului II, precizăm că, pentru prevederile pentru care, potrivit art.75 din Constituția României, republicată, competența decizională

aparține Senatului, pot deveni aplicabile dispozițiile prevăzute de art.75 alin.(4) și (5) din Legea fundamentală.

2. Ca observație de ordin general, menționăm că intervențiile legislative asupra actelor normative care cuprind norme procesual penale, realizate în mod corect prin prezentul proiect, au în vedere dispozițiile existente în prezent în aceste acte normative. Semnalăm însă, că ulterior adoptării de către Guvern a proiectului, pe perioada în care acesta se va afla în procedură legislativă în Parlament, este posibil ca actele normative vizate propuse a fi supuse intervențiilor legislative să sufere și alte modificări și/sau completări ori să fie republicate. Mai mult decât atât, în intervalul de timp cuprins între data publicării Legii pentru punerea în aplicare a Codului penal în Monitorul Oficial al României și data intrării în vigoare a acesteia, respectivele acte normative pot suferi, de asemenea, noi evenimente legislative. Totodată, este posibil ca, în intervalele de timp menționate mai sus, să fie adoptate noi acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

Această situație trebuie avută în vedere de către autoritățile legiuitoare, astfel încât, la momentul intrării în vigoare a Legii de punere în aplicare a Codului de procedură penală, care va fi același cu momentul intrării în vigoare a Codului de procedură penală, să fie evitată apariția unor neconcordanțe în reglementare.

De asemenea, precizăm că numeroase acte normative asupra cărora se intervine prin Titlul II al proiectului sunt modificate și completate și prin Legea nr.187/2012 privind punerea în aplicare a Codului penal, lege care va intra în vigoare tot la 1 februarie 2014.

Pe cale de consecință, este necesar ca pentru respectivele acte normative să fie avute în vedere și intervențiile suferite prin Legea nr.87/2012, pentru a se evita necorelări, mai ales în cazurile în care se intervine asupra aceluiași elemente de structură.

Menționăm că în cuprinsul avizului sunt semnalate situațiile în care intervențiile legislative propuse prin proiect nu se corelează cu intervențiile legislative prevăzute prin Legea nr.187/2012.

3. La **titlu**, pentru un spor de rigoare normativă, expresia „punerea în aplicare a Codului” trebuie înlocuită cu sintagma „punerea în aplicare a Legii nr.135/201 privind Codul”.

4. La **art.2 lit.d)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, expresia „Titlul III” trebuie redată sub forma „Titlul II”.

5. La **art.9 alin.(8)**, semnalăm că alineatele articolelor Codului de procedură penală din anul 1968 nu sunt marcate. Ca urmare, la menționarea unor alineate ale articolelor din acest act normativ nu se vor mai încadra între paranteze cifrele prin care sunt marcate respectivele alineate. Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare.

6. La **art.10 alin.(3)**, pentru rigoarea redactării, termenul „alineatelor” trebuie înlocuită cu abrevierea „alin.”, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

7. La **art.19**, întrucât expresia „Codul penal din 1968” nu a fost definită în cuprinsul proiectului, respectivul act normativ trebuie indicat sub forma „Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

8. La **art.25**, semnalăm că abrogarea Decretului nr.203/1974 este prevăzută și de art.83 lit.d) din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, act normativ care urmează să intre în vigoare la data de 1 februarie 2013. Propunem, de aceea, eliminarea din proiect a art.25.

9. La **art.26**, având în vedere faptul că, ulterior republicării sale, Legea nr.17/1990 a suferit intervenții sub forma modificărilor și completărilor, pentru o informație juridică completă, este necesară inserarea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare” după expresia „21 octombrie 2002”.

10. La **art.27**, menționăm că, potrivit prevederilor art.18 pct.1 din Legea nr.76/2012, cu modificările ulterioare, începând cu data de 1 februarie 2013, titlul Legii nr.31/1990 va fi: „Legea societăților”.

11. La **art. 28 pct.2**, în finalul textului propus pentru alin.(2) al art.8 din Legea nr.11/1991, trebuie introdusă sintagma „republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

12. La **art.29**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, partea introductivă trebuie reformulată, astfel:

„**Art.29.** - Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

În continuare, se va reda norma prin care se dispune introducerea art.24¹, în cuprinsul unui punct distinct, **pct.1**, cu următoarea parte dispozitivă:

„**1.** După articolul 24 se introduce un nou articol, art.24¹, cu următorul cuprins:”.

Pe cale de consecință, **actualul pct.3** va fi marcat ca pct.2.

13. La **art.30**, pentru redarea corectă a titlului Legii nr.83/1992, expresia „procedura de urgență” trebuie redată sub forma „procedura urgentă”.

14. La **art.31**, semnalăm că art.52 din Legea nr.129/1992 este modificat și prin art.45 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, act normativ care urmează să intre în vigoare în același moment cu prezentul proiect. Menționăm că, în forma modificată prin Legea nr.187/2012, art.52 din Legea nr.129/1992 are numai două alineate.

15. La **art.32**, semnalăm că la data de 1 ianuarie 2013 va intra în vigoare Legea nr.77/2012, iar la data de 1 februarie 2013 va intra în vigoare Legea nr.76/2012, acte normative prin care se aduc modificări și completări Legii nr.36/1995. Pe cale de consecință, după acest moment, în partea introductivă a art.34 trebuie făcută mențiunea referitoare la intervențiile legislative suferite de Legea nr.36/1995, prin introducerea, după expresia „din 18 octombrie 2011”, a sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”.

Totodată, trebuie reanalizate intervențiile legislative propuse prin proiect, având în vedere evenimentele legislative sus-menționate.

La **partea dispozitivă a pct.1**, pentru respectarea uzanței normative, trebuie eliminată expresia „se modifică și”.

16. La **partea introductivă a art.33**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresia „și va avea următorul cuprins:” trebuie înlocuită cu sintagma „după cum urmează:”.

De asemenea, la **art.33 pct.1 partea dispozitivă**, sintagma „alineatul (1)” trebuie redată sub forma „alineatul 1”, având în vedere că alineatele articolelor Legii nr.80/1995 nu sunt marcate. Observația este valabilă și pentru **pct.2 și 3 ale art.33**.

17. La **art.34, la partea dispozitivă a pct.1**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresia „alin.(1)” trebuie redată sub forma „alineatul (1)”. De asemenea, este necesară eliminarea expresiei „se modifică și” din cuprinsul părții dispozitive a pct.1-3.

La **pct.4 și 5**, semnalăm că art.139 din Legea nr.8/1996 este modificat în întregime prin Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, act normativ care va intra în vigoare la data de 1 februarie 2013. Precizăm că, după această dată, actualele alin.(7) și (16) ale art.139 vor deveni alin.(6) și, respectiv, (12). Totodată, vor trebui revăzute, în mod corespunzător, și normele de trimitere din cuprinsul acestor alineate.

18. La **art.35 partea introductivă**, menționăm că, ulterior republicării, Legea nr.21/1996 a suferit intervenții sub forma modificărilor și completărilor. Ca urmare, pentru o informație juridică completă, este necesară inserarea sintagmei „cu modificările ulterioare” înaintea expresiei „16 august 2005”.

De asemenea, la **partea dispozitivă a pct.1**, pentru evitarea repetiției, trebuie eliminată expresia „se modifică și”. Observația este valabilă atât pentru părțile dispozitive ale **pct.2 și 3**, cât și pentru toate cazurile similare din proiect.

În plus, din cuprinsul normei propuse la **pct.1** pentru art.33 alin.(2) din Legea nr.21/1996 trebuie eliminată, ca superfluă, expresia „din prezenta lege”.

19. La **partea dispozitivă a art.36**, pentru corectitudinea exprimării, expresia „cu modificările” trebuie înlocuită cu expresia „cu modificările ulterioare”.

20. La **art.38**, în cuprinsul normei propuse pentru art.59 alin.(1), expresia „prevăzute la art.55-56 și la art.58” trebuie înlocuită cu sintagma „prevăzute la art.55, 56 și 58”.

21. La **art.40 pct.1**, semnalăm că lit.h) a art.54 din Legea nr.188/1999 este modificat și prin Legea nr.187/1999.

La **pct.3**, la norma propusă pentru art.86 alin.(3) din Legea nr.188/1999, pentru corelare cu terminologia Codului de procedură penală, expresia „renunțarea la urmărirea pedepsei” trebuie înlocuită cu sintagma „renunțarea la aplicarea pedepsei”.

Pe de altă parte, semnalăm că situația în care se dispune amânarea aplicării pedepsei în cazul săvârșirii de către funcționarul public a unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art.54 lit.h), este prevăzută prin proiect, atât drept cauză de încetare a suspendării raportului de serviciu și de reluare a activității - la art.86 alin.(3), astfel cum este propus la **art.40 pct.3** din proiect - cât și drept cauză de încetare de drept a raportului de serviciu - la art.98 alin.(1) lit.f), astfel

cum este propus la **art.40 pct.5** din proiect. Având în vedere că amânarea aplicării pedepsei nu poate avea decât o singură consecință în privința raportului de serviciu, este necesară reanalizarea normelor propuse.

22. La **art.45**, semnalăm că art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.59/2000, a cărui modificare se propune la pct.1, va fi abrogat la data intrării în vigoare a Legii nr.187/2012, potrivit art.85 pct.1 din acest act normativ. Întrucât prezentul proiect și Legea nr.187/2012 vor intra în vigoare în același moment, sugerăm ca norma propusă pentru art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.59/2000 să fie introdusă prin proiect ca art.43¹. Pe cale de consecință, la partea introductivă a art.45, expresia „se modifică” trebuie înlocuită cu sintagma „se modifică și se completează”, iar partea dispozitivă a pct.1 trebuie reformulată, astfel:

„1. După articolul 43 se introduce un nou articol, art.43¹, cu următorul cuprins:”

În continuare, se va reda norma propusă, marcată ca art.43¹.

23. La **partea introductivă a art.44**, având în vedere că, după republicare, Legea nr.188/2000 nu a suferit intervenții legislative sub forma completărilor, pentru o informație juridică corectă, este necesară eliminarea expresiei „și completările”.

De asemenea, la **partea dispozitivă a pct.2**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem reformularea textului, astfel:

„2. După alineatul (1) al articolului 23 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:”

Totodată, la textul propus pentru alin.(1¹) al art.23, pentru concizie în exprimare, propunem ca expresia „în cazul când” să fie redată sub forma „în cazul în care”.

De asemenea, la **pct.3**, la textul propus pentru alin. (1) al art.50, pentru corectitudinea redactării, sugerăm inserarea unei virgule înaintea sintagmei „ministrul justiției”.

24. La **art.45**, este necesară revederea textului având în vedere faptul că, prin art.85 din Legea nr.187/2012, la data de 1 februarie 2014, se abrogă art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.59/2000.

25. La **art.47**, la **partea dispozitivă a pct.1**, pentru o exprimare concisă, trebuie eliminată expresia „se modifică și”.

De asemenea, la **pct.2**, la textul propus pentru art.17 lit.a), pentru corectitudinea redactării, sugerăm inserarea unei virgule înaintea substantivului „autopsii”.

26. La **art.51**, la partea introductivă, este necesară inserarea expresiei „și se completează” după expresia „se modifică”.

La **pct.2**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, după sintagma „se introduce un nou punct” trebuie inserată abrevierea „pct.15¹”.

27. La **art.52**, semnalăm că, pentru asigurarea unei reglementări complete, Legea nr.360/2002 trebuie modificată și în sensul precizării consecințelor dispunerii, prin hotărâre judecătorească definitivă, a amânării aplicării pedepsei sau, după caz, a renunțării la aplicarea pedepsei, asupra raportului de serviciu al polițistului. Menționăm că aceste situații nu sunt prevăzute nici în cuprinsul art.65 din Legea nr.360/2002, astfel cum este propus prin proiect, și nici în cuprinsul art.69 din aceeași lege, rămas nemodificat. Precizăm că această din urmă normă reglementează, la lit.i), numai situația în care polițistul a fost condamnat, prin hotărâre judecătorească definitivă. De altfel, această din urmă normă trebuie, la rândul ei modificată, întrucât se referă la „suspendarea executării pedepsei închisorii sau amenzii penale”, în vreme ce Legea nr.286/2009 privind Codul penal reglementează instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

28. La **art.54 pct.4**, referitor la norma propusă pentru art.37 din Legea nr.656/2002, pentru corectitudinea dispoziției de trimitere, expresia „prevăzută la art.23” trebuie înlocuită cu sintagma „prevăzută la art.29”.

29. La **art.58 pct.3**, referitor la norma propusă pentru art.106 alin.(1) lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, apreciem că, pentru asigurarea unei reglementări complete, textul ar trebui să se refere și la situația în care procurorul a dispus clasarea, și nu doar la situația în care procurorul a dispus renunțarea la urmărirea penală. În această situație, expresia „iar procurorul a renunțat la urmărirea penală” ar trebui înlocuită cu sintagma „iar procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală”.

30. La **art.59**, pentru un spor de rigoare normativă, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art. 59** - Articolele 11, 14-19 și 23 din Legea nr.39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.50 din 29 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, se abrogă.”

31. La **partea introductivă a art.63**, având în vedere că actul normativ propus a fi modificat nu a suferit intervenții legislative sub forma completărilor, pentru o informație juridică corectă, este necesară eliminarea expresiei „și completările”.

32. La **art.66**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară redarea denumirii marginale a art.233 propus spre modificare, respectiv „Constatarea faptelor ce pot constitui infracțiuni”.

33. La **art.67 pct.1**, la norma propusă pentru art.4 alin.(1) lit.f), în finalul textului trebuie introdusă expresia „cu modificările ulterioare”.

La **pct.2**, referitor la norma propusă pentru art.8 alin.(1) din Legea nr.211/2004, pentru corelare cu dispozițiile noului Cod penal, expresia „omor deosebit de grav” trebuie înlocuită cu sintagma „omor calificat”, iar expresia „corupere sexuală a minorului” trebuie înlocuită cu sintagma „corupere sexuală a minorilor”.

La **pct.6**, referitor la art.24 alin.(1) lit.a) pct.2, pentru corectitudinea normei de trimitere, expresia „prevăzute la art.10” trebuie înlocuită cu sintagma „prevăzute la art.16”.

34. La **art.68**, la **partea introductivă**, pentru o informație juridică completă, menționarea editorialului în care a fost republicată Legea nr.290/2004 trebuie făcută, astfel: „Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.777 din 13 noiembrie 2009”.

La **pct.8**, la partea dispozitivă, expresia „o nouă lit.” trebuie redată sub forma „o nouă literă”.

Totodată, referitor la norma propusă pentru art.15 alin.(1) lit.i) din Legea nr.290/2004, pentru respectarea uzanței normative, din text trebuie eliminată sintagma „în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.65 din 16 aprilie 1997”. Observația este valabilă și pentru art.21 alin.(2), astfel cum este propus la **pct.10**.

35. La **art.69**, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar ca proiectul să cuprindă intervenții legislative asupra Legii nr.293/2004 prin care să se prevadă consecințele dispunerii renunțării la urmărirea penală sau, după caz, a renunțării la aplicarea pedepsei

asupra raportului de serviciu al funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor.

36. La **art.70**, este necesară revederea numerotării punctelor, deoarece pct.4 este marcat de două ori.

37. La **pct.9 al art.71**, pentru rigoarea exprimării, este necesară revederea redactării „art.3,1” din cuprinsul normei propuse pentru art.32 alin.9.

38. La **partea dispozitivă a art.73 pct.2**, expresia „alin.(3) - (4)” trebuie redată sub forma „alin.(3) și (4)”.

39. La **partea dispozitivă a art.76**, expresia „de expertize” trebuie redată sub forma „de Expertize”.

Totodată, la norma propusă pentru art.52 lit.f) din Legea nr.567/2004, este necesar ca sintagma „unei infracțiuni unei infracțiuni” să fie înlocuită cu expresia „unei infracțiuni”.

40. La **art.77**, semnalăm că intervențiile propuse asupra Legii nr.241/2005 sunt doar de natura modificării, nu și a completării.

Pe cale de consecință, expresia „și se completează” din partea introductivă, precum și expresia „se modifică și” de la părțile dispozitive ale **pct.1 și 2** se vor elimina.

De asemenea, la **pct.2**, în textul propus pentru alin.(1) al art.10, expresia „din prezenta lege” trebuie eliminată, ca superfluă.

41. La **partea dispozitivă a art.78**, semnalăm că, până în prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.100/2005 a suferit doar completări, modificările prevăzute prin Legea nr.76/2012 urmând să intre în vigoare la data de 1 februarie 2012.

42. La **art.79**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, din partea dispozitivă a **pct.1 și 2** trebuie eliminată expresia „se modifică și”.

Semnalăm că abrogarea art.148 din Legea nr.85/2006 este prevăzută și la art.175 pct.5 din Legea nr.187/2012.

43. La **art.80 pct.1**, pentru respectarea uzanței normative, în cuprinsul textului propus pentru art.11 alin.(2) din Legea nr.86/2006, expresia „în conformitate cu prevederile articolului 190 alineatul (2) sau (5)” trebuie înlocuită cu sintagma „potrivit prevederilor art.190 alin.(2) sau (5)”.

La **partea dispozitivă a pct.2**, expresia „un alineat nou, alin.(3)” trebuie redată sub forma „un nou alineat, alin.(3)”.

44. La **art.82 pct.3**, întrucât alin.15 din Legea nr.192/2006 nu are mai multe alineate, din partea dispozitivă trebuie eliminată expresia „alineatul (1)”.

45. La **art.83**, având în vedere intervențiile legislative suferite recent de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 prin Legea nr.222/2012, precum și pentru respectarea uzanței normative, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„**Art.83.** - La articolul 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, după litera g) se introduce o nouă literă, lit.h), cu următorul cuprins:”.

46. La **partea dispozitivă a art.85**, pentru un spor de rigoare normativă, după expresia „din 27 martie 2009” trebuie introdusă sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

47. La **art.86**, pentru redarea completă a intervențiilor legislative suferite de Legea nr.4/2008, la partea introductivă, expresia „cu modificările ulterioare” trebuie înlocuită cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

Semnalăm că art.49, 50 și 51, propuse spre modificare la **art.86 pct.2 - 4**, vor fi abrogate la data intrării în vigoare a Legii nr.187/2012, potrivit art.200 pct.6 din acest din urmă act normativ.

48. La **art.87**, pentru corectitudinea redactării, expresia „Monitorul Oficial” trebuie înlocuită cu sintagma „Monitorul Oficial al României”, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

49. Referitor la **art.88**, precizăm că Legea nr.76/2008, a suferit modificări ulterior intrării sale în vigoare, motiv pentru care este necesară completarea corespunzătoare a textului.

La **pct.2**, partea dispozitivă trebuie să debuteze cu expresia „Alineatele (4) și (6)”.

La **pct.7**, la norma propusă pentru art.13 alin.(2) din Legea nr.76/2008, pentru corelare cu dispozițiile art.314 din noul Cod de procedură penală, expresia „s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale” trebuie înlocuită cu sintagma „s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală”.

50. La **art.89**, deoarece intervențiile propuse sunt doar de natura modificării, sintagma „**se modifică și**” de la partea dispozitivă a **pct.1** trebuia eliminată.

51. La **art.95 pct.2**, în cuprinsul normei propuse pentru art.63 alin.(1) din Legea nr.62/2011, expresia „oir de a desfășura” trebuie redată sub forma „ori de a desfășura”.

52. La **art.96 pct.3**, este necesară reanalizarea textului propus pentru art.57² alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.66/2011, având în vedere modificarea recentă a acestui articol, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2011.

53. La **partea introductivă a art.100**, expresia „5 iulie” trebuie înlocuită cu sintagma „15 iulie”.

54. La **art.100 pct.21 și 32**, partea dispozitivă trebuie să debuteze prin cuvântul „Alineatele ...”.

55. La **art.100 pct.34**, sugerăm să se analizeze dacă nu ar trebui ca art.74 alin.(3) să prevadă și posibilitatea curții de apel care strămută judecarea unei cauze să hotărască în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.

56. La **art.100 pct.62**, referitor la norma propusă pentru art.139 alin.(2), întrucât partea de final a textului ar trebui să se refere la **toate** infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare, și nu numai la unele dintre ele, așa cum ar putea rezulta din redactarea normei, propunem înlocuirea expresiei „în cazul unor alte infracțiuni” cu sintagma „în cazul altor infracțiuni”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

57. La **art.100 pct.82**, întrucât alin.(28) al art.184 este propus spre abrogare la pct.83, la partea dispozitivă este necesară înlocuirea expresiei „Alineatele (3), (16) și (28)” cu sintagma „Alineatele (3) și (16)”.

58. La **art.100 pct.89**, semnalăm că, întrucât se referă numai la „completul care a soluționat contestația”, art.205 alin.(10), astfel cum se propune a fi modificat, poate fi interpretat în sensul că are în vedere numai situația în care contestația este soluționată, potrivit alin.(2), de un complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu și situația în care contestația este soluționată, potrivit alin.(1), de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară. Pentru evitarea acestei interpretări, propunem ca, în cuprinsul art.205 alin.(10), expresia

„completul care soluționează contestația poate dispune” să fie înlocuită cu sintagma „odată cu soluționarea contestației se poate dispune”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru normele din cuprinsul art.204 alin.(11) și (12), rămase nemodificate, care ar putea fi reformulate în mod asemănător.

59. La **art.100 pct.91**, la partea dispozitivă, expresia „alin.(1)” trebuie redată sub forma „alin.(17)”.

60. La **art.100 pct.100**, pentru un spor de claritate a normei, precum și pentru corelare cu art.315 alin.(2), astfel cum este propus la pct.146, și cu art.318 alin.(5), astfel cum este propus la pct.149, sugerăm reformularea textului, astfel:

„(8) În cazul în care dispune o soluție de netrimitere în judecată, procurorul dispune și restituirea cauțiunii”.

61. La **art.100 pct.106**, expresia „art.215 alin.9” trebuie redată sub forma „art.215 alin.(9)”.

62. La **art.100 pct.107**, la norma propusă pentru art.228 alin.(2), expresia „alin.(1) și (2) ale art.210” trebuie redată sub forma „art.210 alin.(1) și (2)”.

63. La **art.100 pct.109**, partea dispozitivă trebuie să debuteze cu expresia „Articolul 231”.

În plus, întrucât art.231 se modifică în întregime, este necesar ca alineatele acestuia să fie numerotate în ordine, de la alin.(1) la alin.(7), și nu prin utilizarea indicilor. Pe cale de consecință, este necesară și revederea normelor de trimitere din cuprinsul articolului.

64. La partea dispozitivă a **art.100 pct.119**, expresia „având următorul cuprins” trebuie înlocuită cu sintagma „cu următorul cuprins”.

65. La **art.100 pct.166**, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„**166.** După alineatul (9) al articolului 353 se introduce un nou alineat, alin.(10), cu următorul cuprins :”.

66. La **art.100 pct.187**, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel :

„**187.** Alineatul (3) al articolului 404 se modifică și va avea următorul cuprins :”

67. La partea dispozitivă a **art.100 pct.189**, expresia „vor avea” trebuie redată sub forma „va avea”.

68. La partea dispozitivă a **art.100 pct.208**, semnalăm că din text trebuie eliminată expresia „din Codul de procedură penală”. Observația este valabilă și pentru partea dispozitivă a **pct.220**.

69. La **art.100 pct.247**, referitor la norma propusă pentru art.576 alin.(2), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, expresiile „la articolul 93” și „la articolul 101” trebuie redactate sub forma „la art.93” și, respectiv, „la art.101”.

70. La **art.100 pct.249**, pentru un spor de rigoare normativă, la denumirea marginală a art.583, expresia „suspendării executării pedepsei” trebuie înlocuită cu sintagma „suspendării executării pedepsei sub supraveghere”.

71. La **art.103**, pentru a se evita republicarea unor acte normative care să aibă incluse în cuprinsul lor prevederi care încă nu au intrat în vigoare, ceea ce ar fi de natură a crea confuzii în rândul destinatarilor, recomandăm să se prevadă în mod expres că respectivele republicări se vor face doar după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Avem în vedere și perioada destul de lungă până la data intrării în vigoare a acestei legi, respectiv 1 februarie 2014, ceea ce creează premisa posibilității apariției unor noi intervenții legislative asupra actelor a căror republicare se dispune.

72. La **mențiunea de transpunere**, pentru identificarea corectă a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, expresiile „nr.L280/1” și „nr.L 142/1” trebuie redactate sub forma „nr.L 280” și, respectiv, „nr.L 142”.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș **ILIESCU**

București
Nr.1040/6.12.2012

DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale

<p><i>Articolul 1</i> Obiectul Prezentă directivă instituie norme privind dreptul la informare al persoanelor suspectate sau acuzate cu privire la drepturile lor în cadrul procedurilor penale și la acuzarea care le este adusă. Această stabilește, de asemenea, norme privind dreptul la informare al persoanelor vizate de un mandat european de arestare cu privire la drepturile lor.</p>	
<p><i>Articolul 2</i> Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezentă directivă se aplică din momentul în care o persoană este informată de către autoritățile competente ale unui stat membru cu privire la faptul că este suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni, până în momentul finalizării procedurilor, prin aceasta înțelegându-se hotărârea definitivă în legătură cu întrebarea dacă persoana suspectată sau acuzată a comis infracțiunea, inclusiv, dacă este cazul, pronunțarea sentinței și soluționarea unei căi de atac.</p> <p>(2) În cazul în care dreptul unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță competentă în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, prezenta directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.</p>	
<p>Articolul 3 Dreptul la informare cu privire la drepturi</p>	<p>ART. 83 Drepturile inculpatului</p>

<p>(1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate prompt cu privire la cel puțin următoarele drepturi procedurale, astfel cum se aplică în dreptul intern, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a drepturilor respective:</p> <p>(a) dreptul de a fi asistat de un avocat;</p> <p>(b) orice drept la consiliere juridică gratuită și condițiile pentru obținerea unei astfel de consilieri;</p> <p>(c) dreptul de a fi informat cu privire la acuzare, în conformitate cu articolul 6;</p> <p>(d) dreptul la interpretare și traducere;</p> <p>(e) dreptul de a păstra tăcerea.</p> <p>(2) Statele membre garantează că informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) sunt furnizate oral sau în scris, într-un limbaj simplu și accesibil, ținând seama de orice nevoie specială a persoanelor suspectate vulnerabile sau acuzate vulnerabile.</p>	<p>În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:</p> <p>a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;</p> <p>„a.) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;</p> <p>c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;</p> <p>d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;</p> <p>e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;</p> <p>f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;</p> <p>g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege;</p> <p>h) alte drepturi prevăzute de lege.</p> <p>„Art. 78 Drepturile suspectului Suspectul are drepturile prevăzute de lege pentru inculpat de la momentul aducerii la cunoștință a acestei calități potrivit legii.” (LPA)</p> <p>CAPITOLUL II Audierea persoanelor SECȚIUNEA a 2-a Audierea suspectului sau a inculpatului ART. 108 Comunicarea drepturilor și a obligațiilor (1) Organul judiciar comunică suspectului sau inculpatului</p>
--	--

calitatea în care este audiat, fapta prevăzută de legea penală pentru săvârșirea căreia este suspectat sau pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și încadrarea juridică a acesteia.

(2) Suspectului sau inculpatului i se aduc la cunoștință drepturile prevăzute la art. 83, precum și următoarele obligații:
(...)

„(3) În cursul urmăririi penale, înainte de prima audiere a suspectului sau inculpatului, i se aduc la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (2). Aceste drepturi și obligații i se comunică și în scris, sub semnătură, iar în cazul în care nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

ART. 307

Aducerea la cunoștință a calității de suspect

Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

ART. 309

Punerea în mișcare a acțiunii penale

„(1) Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, de îndată ce se constată că există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale este comunicată inculpatului de către organul de urmărire penală care îl cheamă pentru a-l audia. Dispozițiile art. 108 se aplică în mod corespunzător, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

(3) La cerere, inculpatului i se eliberează o copie a ordonanței prin

	<p>care a fost dispusă măsura.</p> <p>(4) Atunci când consideră necesar, procurorul poate proceda personal la audierea inculpatului și la comunicarea prevăzute la alin. (2).</p> <p>(5) Organul de urmărire penală continuă urmărirea și fără a-l audia pe inculpat atunci când acesta lipsește nejustificat, se sustrage sau este dispărut.</p>
<p>Articolul 4 Nota privind drepturile cu privire la arestare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute li se furnizează cu promptitudine o Notă scrisă privind drepturile. Persoanelor în cauză li se va oferi oportunitatea de a citi Nota privind drepturile și li se va permite să păstreze această notă pe toată perioada în care sunt private de libertate.</p>	<p>ART. 209 Reținerea (...) „(17) Persoanei reținute i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, dreptul de acces la asistență medicală de urgență, durată maximă pentru care se poate dispune măsura reținerii, precum și dreptul de a face plângere împotriva măsurii dispuse, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>ART. 218 Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (...) „(4) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestului la domiciliu i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la art. 210 alin. (1) și (2), dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea acestei măsuri cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”</p> <p>„Art. 228</p>

încunoștințarea despre arestarea preventivă și locul de deținere a inculpatului arestat preventiv

(1) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă.

(2) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestării preventive i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, precum și dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, precum și dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea arestării cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.

ART. 83

Drepturile inculpatului

În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:

a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;

„a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;

c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;

d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;

e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;

f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba

	<p>română;</p> <p>g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege;</p> <p>h) alte drepturi prevăzute de lege.</p> <p>ART. 210</p> <p>Încunoștințarea despre reținere</p> <p>(1) Imediat după reținere, persoana reținută are dreptul de a încunoștința personal sau de a solicita organului judiciar care a dispus măsura să încunoștințe un membru al familiei sale ori o altă persoană desemnată de aceasta despre luarea măsurii reținerii și despre locul unde este reținută.</p> <p>(2) Dacă persoana reținută nu este cetățean român, aceasta are și dreptul de a încunoștința sau de a solicita încunoștințarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al statului al cărui cetățean este sau, după caz, a unei organizații internaționale umanitare, dacă nu dorește să beneficieze de asistența autorităților din țara sa de origine, ori a reprezentanței organizației internaționale competente, dacă este refugiat sau, din orice alt motiv, se află sub protecția unei astfel de organizații.</p> <p>(...)</p>
<p>(2) Pe lângă informațiile furnizate în conformitate cu articolul 3, Nota privind drepturile menționată la alineatul (1) din prezentul articol cuprinde informații cu privire la următoarele drepturi, astfel cum se aplică ele în conformitate cu dreptul intern:</p> <p>(a) dreptul de acces la materialele cauzei;</p> <p>(b) dreptul de a informa autoritățile consulare și o persoană;</p> <p>(c) dreptul de acces la asistență medicală de urgență; și</p> <p>(d) numărul maxim de ore sau de zile pentru care persoana suspectată sau acuzată poate fi privată de libertate înainte</p>	<p>ART. 209</p> <p>Reținerea</p> <p>(...)</p> <p>„(17) Persoanei reținute i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, dreptul de acces la asistență medicală de urgență, durata maximă pentru care se poate dispune măsura reținerii, precum și dreptul de a face plângere împotriva măsurii dispuse, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” (forma rezultată prin modificările</p>

de a se ajunge în fața unei autorități judiciare.

aduse de către LPA CPP)

ART. 218

Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (...)

„(4) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestului la domiciliu i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la art. 210 alin. (1) și (2), dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea acestei măsuri cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”

Art. 228

Încunoștințarea despre arestarea preventivă și locul de deținere a inculpatului arestat preventiv

(1) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă.

(2) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestării preventive i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, precum și dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, precum și dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea arestării cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.

ART. 83

Drepturile inculpatului

În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:

a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va

suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;

„a) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;

c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;

d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;

e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;

f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;

g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege;

h) alte drepturi prevăzute de lege.

ART. 210

Încunoștințarea despre reținere

(1) Imediat după reținere, persoana reținută are dreptul de a încunoștința personal sau de a solicita organului judiciar care a dispus măsura să încunoștințeze un membru al familiei sale ori o altă persoană desemnată de aceasta despre luarea măsurii reținerii și despre locul unde este reținută.

(2) Dacă persoana reținută nu este cetățean român, aceasta are și dreptul de a încunoștința sau de a solicita încunoștințarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al statului al cărui cetățean este sau, după caz, a unei organizații internaționale umanitare, dacă nu dorește să beneficieze de asistența autorităților din țara sa de origine, ori a reprezentanței organizației internaționale competente, dacă este refugiat sau, din orice alt motiv, se află sub protecția unei astfel de organizații.

<p>(3) Nota privind drepturile cuprinde, de asemenea, informații de bază cu privire la orice posibilitate, în temeiul dreptului intern, de a contesta legalitatea arestării, de a obține o revizuire a detenției sau de a solicita eliberarea provizorie.</p>	<p>(...)</p> <p>ART. 209 Reținerea (...) „(17) Persoanei reținute i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, dreptul de acces la asistență medicală de urgență, durata maximă pentru care se poate dispune măsura reținerii, precum și dreptul de a face plângere împotriva măsurii dispuse, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>ART. 218 Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (...) „(4) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestului la domiciliu i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, dreptul prevăzut la art. 210 alin. (1) și (2), dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea acestei măsuri cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”</p> <p>„Art. 228 Încunoștințarea despre arestarea preventivă și locul de deținere a inculpatului arestat preventiv (1) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă. (2) Persoanei față de care s-a dispus măsura arestării preventive i se comunică, sub semnătură, în scris, drepturile prevăzute la art. 83, precum și dreptul prevăzut la alin. (1) și (2) ale art. 210, precum și</p>
---	---

	<p>dreptul de acces la asistență medicală de urgență, dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea arestării cu o altă măsură preventivă, iar în cazul în care persoana reținută nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.</p>
<p>(4) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzut în anexa I.</p> <p>(5) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc Nota privind drepturile scrisă în limba pe care o înțelege. În cazul în care Nota privind drepturile nu este disponibilă în limba corespunzătoare, persoanele suspectate sau acuzate sunt informate pe cale verbală, într-o limbă pe care o înțelege, cu privire la drepturile de care beneficiază. Ulterior, persoanele respective trebuie să primească fără întârziere nejustificată Nota privind drepturile, într-o limbă pe care o înțelege.</p>	<p>ART. 12</p> <p>Limba oficială și dreptul la interpret</p> <p>(1) Limba oficială în procesul penal este limba română.</p> <p>(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, actele procedurale întocmindu-se în limba română.</p> <p>„(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(4) În cadrul procedurilor judiciare se folosesc interpreți autorizați, potrivit legii. Sunt incluși în categoria interpreților și traducătorii autorizați, potrivit legii.</p> <p>ART. 107</p> <p>Întrebările privind persoana suspectului sau a inculpatului</p> <p>„(1) La începutul primei audieri, organul judiciar adresează întrebări suspectului sau inculpatului cu privire la nume, prenume, poreclă, data și locul nașterii, codul numeric personal, numele și</p>

	<p>prenumele părinților, cetățenia, starea civilă, situația militară, studiile, profesia ori ocupația, locul de muncă, domiciliul și adresa unde locuiește efectiv și adresa la care dorește să îi fie comunicate actele de procedură, antecedentele penale sau dacă împotriva sa se desfășoară un alt proces penal, dacă solicită un interpret în cazul în care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima, precum și cu privire la orice alte date pentru stabilirea situației sale personale.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP) (...)</p>
<p>Articolul 5 Nota privind drepturile în cadrul procedurii privind mandatul european de arestare (1) Statele membre se asigură că persoanelor care sunt arestate în scopul executării unui mandat european de arestare li se furnizează cu promptitudine o Notă privind drepturile corespunzătoare, cuprinzând informații despre drepturile lor în conformitate cu legislația de punere în aplicare a Deciziei-cadru 2002/584/JAI în statul membru de executare. (2) Nota privind drepturile se redactează într-un limbaj simplu și accesibil. Un model orientativ de Notă privind drepturile este prevăzută în anexa II.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>Articolul 6 Dreptul la informare cu privire la acuzare (1) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate primesc informații cu privire la fapta penală de a cărei comitere aceasta sunt suspectate sau acuzate. Informațiile respective se furnizează cu promptitudine și cu detaliile necesare pentru a se putea garanta caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.</p>	<p>ART. 10 Dreptul la apărare (...) (3) Suspectul are dreptul de a fi informat, înainte de a fi ascultat, despre fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia. Inculpatul are dreptul de a fi informat de îndată despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva lui și încadrarea juridică a acesteia.</p>

(4) Înainte de a fi ascultați, suspectului și inculpatului trebuie să li se pună în vedere că au dreptul de a nu face nicio declarație.
(...)

ART. 108 (CAPITOLUL II Audierea persoanelor SECȚIUNEA a 2-a Audierea suspectului sau a inculpatului)

Comunicarea drepturilor și a obligațiilor

(1) Organul judiciar comunică suspectului sau inculpatului calitatea în care este audiat, fapta prevăzută de legea penală pentru săvârșirea căreia este suspectat sau pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și încadrarea juridică a acesteia.

(2) Suspectului sau inculpatului i se aduc la cunoștință drepturile prevăzute la art. 83, precum și următoarele obligații:
(...)

„(3) În cursul urmăririi penale, înainte de prima audiere a suspectului sau inculpatului, i se aduc la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (2). Aceste drepturi și obligații i se comunică și în scris, sub semnătură, iar în cazul în care nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

ART. 307

Aducerea la cunoștință a calității de suspect

Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

ART. 309

Punerea în mișcare a acțiunii penale

„(1) Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, de îndată ce se constată că există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană

	<p>a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale este comunicată inculpatului de către organul de urmărire penală care îl cheamă pentru a-l audia. Dispozițiile art. 108 se aplică în mod corespunzător, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.</p> <p>(3) La cerere, inculpatului i se eliberează o copie a ordonanței prin care a fost dispusă măsura.</p> <p>(4) Atunci când consideră necesar, procurorul poate proceda personal la audierea inculpatului și la comunicarea prevăzute la alin. (2).</p> <p>(5) Organul de urmărire penală continuă urmărirea și fără a-l audia pe inculpat atunci când acesta lipsește nejustificat, se sustrage sau este dispărut.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate care sunt arestate sau reținute sunt informate cu privire la motivele arestării sau reținerii, inclusiv cu privire la fapta penală de a cărei comitere sunt suspectate sau acuzate.</p>	<p>ART. 9</p> <p>Dreptul la libertate și siguranță</p> <p>(...)</p> <p>(3) Orice persoană arestată are dreptul de a fi informată în cel mai scurt timp și într-o limbă pe care o înțelege asupra motivelor arestării sale și are dreptul de a formula contestație împotriva dispunerii măsurii.</p> <p>(...)</p> <p>ART. 225</p> <p>Soluționarea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale</p> <p>(...)</p> <p>(7) Judecătorul de drepturi și libertăți îl audiază pe inculpatul prezent despre fapta de care este acuzat și despre motivele pe care se întemeiază propunerea de arestare preventivă formulată de</p>

	<p>procuror.</p> <p>(8) Înainte de a proceda la ascultarea inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți îi aduce la cunoștință infracțiunea de care este acuzat și dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa.</p> <p>ART. 226</p> <p>Admiterea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale</p> <p>(1) Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, admite propunerea procurorului și dispune arestarea preventivă a inculpatului, prin încheiere motivată.</p> <p>(2) Arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă pentru cel mult 30 de zile. Durata reținerii nu se deduce din durata arestării preventive.</p> <p>(3) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă.</p>
<p>(3) Statele membre se asigură că, cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță, se oferă informații detaliate cu privire la acuzare, inclusiv natura și încadrarea juridică a infracțiunii, precum și forma de participare a persoanei acuzate.</p>	<p>„Art. 374</p> <p>Aducerea la cunoștință a învinuirii, lămuriri și cereri</p> <p>(1) La primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, președintele dispune ca grefierul să dea citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată ori, după caz, a celui prin care s-a dispus începerea judecării sau să facă o prezentare succintă a acestuia.</p> <p>(2) Președintele explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, îl înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coinaltaților, persoanei vătămate, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării</p>

<p>(4) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sunt informate cu promptitudine cu privire la orice modificare a informațiilor oferite în conformitate cu prezentul articol, acolo unde este necesar pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.</p>	<p>judecătorești, când socotește că este necesar. (...)”(forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>ART. 311 Extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice (1) În cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală constată fapte noi, date cu privire la participarea unor alte persoane sau împrejurări, care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice.</p> <p>„(2) Organul de cercetare penală care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe procuror cu privire la măsura dispusă, propunând, după caz, punerea în mișcare a acțiunii penale.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(3) Organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea.</p> <p>(4) În cazul în care extinderea urmăririi penale s-a dispus cu privire la mai multe persoane, organul de urmărire penală are obligația să procedeze față de aceste persoane potrivit art. 307.</p> <p>(5) Procurorul sesizat de organul de cercetare în urma extinderii urmăririi penale sau din oficiu cu privire la ipotezele prevăzute la alin. (1) poate dispune extinderea acțiunii penale cu privire la aspectele noi.</p>
<p>Articolul 7 Dreptul de acces la materialele cauzei (1) Atunci când o persoană este arestată și reținută în orice etapă a procesului penal, statele membre se asigură că documentele referitoare la cauza specifică, aflate în posesia autorităților competente și care sunt esențiale pentru a</p>	<p>ART. 83 Drepturile inculpatului În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: (...) b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; (...)</p>

contesta în mod efectiv, în conformitate cu dreptul intern, legalitatea arestării sau reținerii, sunt puse la dispoziția persoanelor arestate sau a avocaților acestora.

ART. 92

Drepturile avocatului

(..)

(7) În cursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecății, avocatul are dreptul să consulte actele dosarului, să asiste pe inculpat, să exercite drepturile procesuale ale acestuia, să formuleze plângeri, cereri, memorii, excepții și obiecțiuni.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

ART. 94

Consultarea dosarului

(1) Avocatul are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.

(2) Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiata clientului.

„(3) În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil. Acest drept poate fi delegat organului de cercetare penală.

(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 45 zile.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

(5) În cursul urmăririi penale, avocatul are obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care a luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului.

(6) În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile părții sau ale subiectului procesual principal pe care îl asistă ori îl reprezintă.

(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală

<p>(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente acordă persoanelor suspectate sau învinuite sau avocaților acestora accesul cel puțin la toate mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt în apărarea sau împotriva persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea.</p>	<p>în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente acordă persoanelor suspectate sau învinuite sau avocaților acestora accesul cel puțin la toate mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt în apărarea sau împotriva persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea.</p>	<p>ART. 83 Drepturile inculpatului În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: (...) b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; (...)</p> <p>ART. 92 Drepturile avocatului (...) (7) În cursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecății, avocatul are dreptul să consulte actele dosarului, să asiste pe inculpat, să exercite drepturile procesuale ale acestuia, să formuleze plângeri, cereri și memorii. (...)</p> <p>ART. 94 Consultarea dosarului (1) Avocatul are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv. (2) Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiiala clientului. „(3) În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil. Acest drept poate fi delegat organului de cercetare penală. (4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa</p>

	<p>consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 45 zile.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(5) În cursul urmăririi penale, avocatul are obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care a luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului.</p> <p>(6) În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile părții sau ale subiectului procesual principal pe care îl asistă ori îl reprezintă.</p> <p>(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.</p>
<p>(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), accesul la materialele menționate la alineatul (2) se acordă în timp util pentru a permite exercitarea efectivă a drepturilor în materie de apărare și cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță. În cazul în care alte mijloace de probă intră în posesia autorităților competente, acestea acordă accesul la ele în timp util pentru a putea fi luate în considerare.</p>	<p>ART. 92</p> <p>Drepturile avocatului</p> <p>(...) (7) În cursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecății, avocatul are dreptul să consulte actele dosarului, să asiste pe inculpat, să exercite drepturile procesuale ale acestuia, să formuleze plângeri, cereri și memorii.</p> <p>(8) Avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pentru pregătirea și realizarea unei apărări efective.</p> <p>ART. 94</p> <p>Consultarea dosarului</p> <p>(1) Avocatul are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.</p> <p>(2) Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele</p>

	<p>acestui, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala clientului.</p> <p>„(3) În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil. Acest drept poate fi delegat organului de cercetare penală.</p> <p>(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 45 zile.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(5) În cursul urmăririi penale, avocatul are obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care a luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului.</p> <p>(6) În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile părții sau ale subiectului procesual principal pe care îl asistă ori îl reprezintă.</p> <p>(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.</p>
<p>(4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), cu condiția ca aceasta să nu aducă prejudicii dreptului la un proces echitabil, accesul la anumite materiale poate fi refuzat, în cazul în care astfel de acces ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei alte persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea unui interes public important, ca de exemplu în cazurile în care accesul poate prejudicia o anchetă în curs sau poate afecta grav securitatea internă a statului membru în care se desfășoară procedurile penale. Statele membre se asigură că, în conformitate cu</p>	<p>ART. 94 Consultarea dosarului (...) „(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 45 zile.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p>

<p>dispozițiile dreptului intern, decizia prin care se refuză accesul la anumite materiale în conformitate cu prezentul alineat este luată de o autoritate judiciară sau poate face, cel puțin, obiectul controlului judiciar.</p>	
<p>(5) Accesul, astfel cum este menționat în prezentul articol, se acordă în mod gratuit.</p>	<p>ART. 94 Consultarea dosarului (...) (2) Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiela clientului. (...)</p>
<p>Articolul 8 Verificare și remediere (1) Statele membre se asigură că se ține o evidență a tuturor informațiilor puse la dispoziția persoanelor suspectate sau acuzate în conformitate cu articolele 3-6, în conformitate cu procedura de ținare a evidențelor menționată în legislația statului membru respectiv.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că persoanele suspectate sau acuzate sau avocații acestora au dreptul să conteste, în conformitate cu procedurile din dreptul intern, posibila incapacitate sau refuzul autorităților competente de a furniza informații în conformitate cu prezenta directivă.</p>	<p>ART. 408 Hotărârile supuse apelului (1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. (2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel. (3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor. ART. 409 Persoanele care pot face apel (1) Pot face apel: (...)</p>

	<p>b) inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă; (...)</p> <p>ART. 417 Efectul devolutiv al apelului și limitele sale (1) Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.</p> <p>Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>Articolul 9 Formarea Fără a aduce atingere independenței judecătorești și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită celor responsabili de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției și a personalului judiciar implicat în proceduri penale să asigure formarea corespunzătoare a acestor persoane cu privire la obiectivele prezentei directive.</p>	
<p>Articolul 10 Menținerea nivelului de protecție Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca o limitare sau ca o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale care sunt asigurate în temeiul Cartei, în temeiul CEDO, în temeiul altor dispoziții relevante de drept internațional sau în temeiul dreptului intern al oricărui stat membru, care asigură un nivel mai ridicat de protecție.</p>	

Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentă directivă instituie norme privind dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale și al procedurilor de executare a unui mandat european de arestare.
- (2) Dreptul menționat la alineatul (1) se aplică persoanelor din momentul în care acestora li se aduce la cunoștință de către autoritățile competente ale unui stat membru, prin notificare oficială sau în alt mod, faptul că sunt suspectate sau acuzate de comiterea unei infracțiuni, până la finalizarea procedurilor, prin aceasta înțelegându-se soluționarea definitivă a întrebării dacă persoanele în cauză au comis infracțiunea, inclusiv, după caz, stabilirea pedepsei și soluționarea oricărei căi de atac.
- (3) În cazul în care legislația unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță cu competențe în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, prezenta directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.
- (4) Prezentă directivă nu aduce atingere legislației naționale referitoare la prezența unui avocat în oricare etapă a procedurilor penale și nici normelor de drept

ART. 83

Drepturile inculpatului

În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:
(...)

f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;
(...)

<p>intern privind dreptul de acces al unei persoane suspectate sau acuzate la documentele din cadrul procedurilor penale.</p>	
<p>Articolul 2</p> <p>Dreptul la interpretare</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate, care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedura penală respectivă, li se oferă, fără întârziere, servicii de interpretare în cadrul procedurilor penale desfășurate în fața autorităților de urmărire penală și a celor judiciare, inclusiv în cadrul interogatoriilor efectuate de poliție, în cadrul tuturor audierilor în fața instanței și în cadrul oricăror audieri intermediare necesare.</p>	<p>ART. 12</p> <p>Limba oficială și dreptul la interpret</p> <p>(1) Limba oficială în procesul penal este limba română.</p> <p>(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, actele procedurale întocmindu-se în limba română.</p> <p>„(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(4) În cadrul procedurilor judiciare se folosesc interpreți autorizați, potrivit legii. Sunt incluși în categoria interpreților și traducătorii autorizați, potrivit legii.</p>
<p>(2) Statele membre se asigură că, atunci când este necesar în vederea garantării caracterului echitabil al procedurilor, sunt disponibile servicii de interpretare pentru comunicarea dintre persoanele suspectate sau acuzate și avocații acestora, care are legătură directă cu interogatoriul și cu audierile din cadrul procedurilor sau cu introducerea unei căi de atac sau a oricărei alte cereri de natură procedurală.</p>	<p>ART. 12</p> <p>Limba oficială și dreptul la interpret</p> <p>(...)</p> <p>„(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii</p>

	<p>unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP) (...)</p>
<p>(3) Dreptul la interpretare în temeiul alineatelor (1) și (2) include oferirea de asistență adecvată persoanelor cu deficiențe de auz și de vorbire.</p>	<p>ART. 105 Audierea prin interpret (1) Ori de câte ori persoana audiată nu înțelege, nu vorbește sau nu se exprimă bine în limba română, audierea se face prin interpret. Interpretul poate fi desemnat de organele judiciare sau ales de părți ori persoana vătămată, dintre interpreții autorizați, potrivit legii. (2) În mod excepțional, în situația în care se impune luarea urgentă a unei măsuri procesuale sau dacă nu se poate asigura un interpret autorizat, audierea poate avea loc în prezența oricărei persoane care poate comunica cu cel ascultat, organul judiciar având însă obligația de a relua audierea prin interpret imediat ce aceasta este posibilă. (3) Dacă persoana audiată este surdă, mută sau surdo-mută, audierea se face cu participarea unei persoane care are capacitatea de a comunica prin limbajul special. În această situație comunicarea se poate face și în scris. (4) În cazuri excepționale, dacă nu este prezentă o persoană autorizată care poate comunica prin limbajul special, iar comunicarea nu se poate realiza în scris, audierea persoanelor prevăzute la alin. (3) se va face cu ajutorul oricărei persoane care are aptitudini de comunicare.</p>
<p>(4) Statele membre se asigură de existența unei proceduri sau a unui mecanism prin care să verifice dacă persoanele suspectate sau acuzate vorbesc și înțeleg limba în care se desfășoară procedurile penale și dacă au nevoie să fie asistate de un interpret.</p>	<p>ART. 107 Întrebările privind persoana suspectului sau a inculpatului „(1) La începutul primei audieri, organul judiciar adresează întrebări suspectului sau inculpatului cu privire la nume, prenume, poreclă, data și locul nașterii, codul numeric personal, numele și prenumele părinților, cetățenia, starea civilă, situația militară, studiile, profesia ori ocupația, locul de muncă, domiciliul și adresa unde</p>

	<p>locuiește efectiv și adresa la care dorește să îi fie comunicate actele de procedură, antecedentele penale sau dacă împotriva sa se desfășoară un alt proces penal, dacă solicită un interpret în cazul în care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima, precum și cu privire la orice alte date pentru stabilirea situației sale personale.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p> <p>(2) Întrebările prevăzute la alin. (1) se repetă la audierile ulterioare doar atunci când organul judiciar consideră necesar.</p>
<p>(5) Statele membre se asigură că, în conformitate cu procedurile din legislația națională, persoanele suspectate sau acuzate au dreptul să exercite o cale de atac împotriva oricărei decizii care dispune că nu este necesară interpretarea și că, atunci când s-a asigurat interpretarea, respectivele persoane au posibilitatea de a reclama faptul că interpretarea nu este de o calitate suficientă pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.</p>	<p>ART. 408</p> <p>Hotărârile supuse apelului</p> <p>(1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel.</p> <p>(2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel.</p> <p>(3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor.</p> <p>ART. 409</p> <p>Persoanele care pot face apel</p> <p>(1) Pot face apel:</p> <p>(...)</p> <p>b) inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă;</p> <p>(...)</p> <p>ART. 417</p> <p>Efectul devolutiv al apelului și limitele sale</p> <p>(1) Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.</p> <p>(2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.</p>

<p>(6) Dacă este cazul, se pot folosi tehnologii de comunicare cum ar fi videoconferința, telefonul sau internetul, cu excepția cazului în care prezența fizică a interpretului este necesară pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.</p>	
<p>(7) În cadrul procedurilor de executare a mandatului european de arestare, statul membru de executare se asigură că autoritățile sale competente pun la dispoziția persoanelor supuse unei asemenea proceduri, care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile, servicii de interpretare în conformitate cu prezentul articol.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>(8) Interpretarea furnizată în temeiul prezentului articol trebuie să fie de o calitate suficientă să garanteze caracterul echitabil al procedurilor, în special prin garantarea faptului că persoanele suspectate sau acuzate cunosc cazul instrumentat împotriva lor și pot să își exercite dreptul la apărare.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>Articolul 3</p> <p>Dreptul la traducerea documentelor esențiale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate, care nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile penale respective, li se furnizează într-un interval rezonabil de timp traducerea scrisă a tuturor documentelor esențiale pentru a se garanta faptul că respectivele persoane pot să își exercite dreptul la apărare și pentru a garanta caracterul echitabil al</p>	<p>ART. 329</p> <p>Actul de sesizare a instanței</p> <p>(1) Rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată.</p> <p>(..)</p> <p>(3) În situația în care inculpatul nu cunoaște limba română, se vor lua măsuri pentru traducerea autorizată a rechizitoriului, care va fi atașată actelor menționate la alin. (2). Când nu există traducători autorizați, traducerea rechizitoriului se face de o</p>

procedurilor.

persoană care poate comunica cu inculpatul.

(4) Inculpatul, cetățean român aparținând unei minorități naționale, poate solicita să îi fie comunicată o traducere a rechizitoriului în limba maternă.

„Art. 344 Măsurile premergătoare

(...)

(2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului, la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește ori la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se, totodată, la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

ART. 407

Comunicarea hotărârii

„(1) După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică procurorului, părților, persoanei vătămate și, în cazul în care inculpatul este arestat, administrației locului de deținere, în vederea exercitării căii de atac. În cazul în care inculpatul nu înțelege limba română, o copie a minutei hotărârii se comunică într-o limbă pe care o înțelege. După redactarea hotărârii, acestora li se comunică hotărârea în întregul său.

(2) În cazul în care instanța a dispus amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, hotărârea se comunică serviciului de probațiune și, după caz, organului sau autorității competente să verifice respectarea obligațiilor dispuse de instanță.” (forma rezultată prin modificările

	<p>aduse de către LPA CPP)</p> <p>„Art. 228 Încunoștințarea despre arestarea preventivă și locul de deținere a inculpatului arestat preventiv</p> <p>(1) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)</p>
<p>(2) Documentele esențiale includ orice decizie de privatizare de libertate a unei persoane, orice rechizitoriu sau act de inculpare și orice hotărâre judecătorească.</p>	<p>ART. 329</p> <p>Actul de sesizare a instanței</p> <p>(1) Rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată.</p> <p>(..)</p> <p>(3) În situația în care inculpatul nu cunoaște limba română, se vor lua măsuri pentru traducerea autorizată a rechizitoriului, care va fi atașată actelor menționate la alin. (2). Când nu există traducători autorizați, traducerea rechizitoriului se face de o persoană care poate comunica cu inculpatul.</p> <p>(4) Inculpatul, cetățean român aparținând unei minorități naționale, poate solicita să îi fie comunicată o traducere a rechizitoriului în limba maternă.</p> <p>„Art. 344 Măsurile premergătoare</p> <p>(...)</p> <p>(2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului, la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește ori la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se, totodată, la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea</p>

administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

ART. 407

Comunicarea hotărârii

„(1) După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică procurorului, părților, persoanei vătămate și, în cazul în care inculpatul este arestat, administrației locului de deținere, în vederea exercitării căii de atac. În cazul în care inculpatul nu înțelege limba română, o copie a minutei hotărârii se comunică într-o limbă pe care o înțelege. După redactarea hotărârii, acestora li se comunică hotărârea în întregul său.

(2) În cazul în care instanța a dispus amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, hotărârea se comunică serviciului de probațiune și, după caz, organului sau autorității competente să verifice respectarea obligațiilor dispuse de instanță.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

„**Art. 228** Încunoștințarea despre arestarea preventivă și locul de deținere a inculpatului arestat preventiv

(1) După luarea măsurii, inculpatului i se aduc la cunoștință, de îndată, în limba pe care o înțelege, motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă.”(forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

(3) Autoritățile competente decid în fiecare caz în parte dacă mai există și alte documente esențiale. Persoanele suspectate sau acuzate sau avocații acestora pot înainta o cerere motivată în acest scop.

<p>(4) Nu se impune obligația de a traduce acele părți din documentele esențiale care nu sunt relevante pentru obiectivul de a permite persoanelor suspectate sau acuzate să cunoască cazul instrumentat împotriva lor.</p>	
<p>(5) Statele membre se asigură că, în conformitate cu procedurile din legislația națională, persoanele suspectate sau acuzate au dreptul să exercite o cale de atac împotriva oricărei decizii care dispune că nu este necesară traducerea documentelor sau a unor părți din acestea și că, atunci când s-a asigurat traducerea, respectivul persoane au posibilitatea de a reclama faptul că traducerea nu este de o calitate suficientă pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.</p>	<p>ART. 408 Hotărârile supuse apelului (1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. (2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel. (3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor.</p> <p>ART. 409 Persoanele care pot face apel (1) Pot face apel: (...) b) inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă; (...)</p> <p>ART. 417 Efectul devolutiv al apelului și limitele sale (1) Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept. Nu face obiectul proiectului.</p>
<p>(6) În cadrul procedurilor de executare a unui mandat european de arestare, statul membru de executare se asigură că autoritățile sale competente asigură traducerea scrisă a acestui document oricărei persoane</p>	

<p>supuse unei asemenea proceduri, care nu înțelege limba în care este redactat mandatul european de arestare sau limba în care acesta a fost tradus de către statul membru emitent.</p>	
<p>(7) Prin derogare de la normele generale instituite în alineatele (1), (2), (3) și (6), o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale pot fi furnizate în locul unei traduceri scrise, cu condiția ca o astfel de traducere orală sau rezumat oral să nu prejudicieze caracterul echitabil al procedurilor.</p>	<p>ART. 12 Limba oficială și dreptul la interpret (1) Limba oficială în procesul penal este limba română. (2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, actele procedurale întocmindu-se în limba română. „(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP) (4) În cadrul procedurilor judiciare se folosesc interpreți autorizați, potrivit legii. Sunt incluși în categoria interpreților și traducătorii autorizați, potrivit legii.</p>
<p>(8) Orice renunțare la dreptul de a avea o traducere a documentelor menționate în prezentul articol trebuie să facă obiectul cerinței ca persoanele suspectate sau acuzate să fi beneficiat anterior de asistență juridică și să fi fost informate pe deplin în legătură cu consecințele renunțării lor sau ca renunțarea să fi fost neechivocă și făcută în mod voluntar.</p>	
<p>(9) Traducerea furnizată în temeiul prezentului articol trebuie să fie de o calitate suficientă să garanteze</p>	<p>ART. 12 Limba oficială și dreptul la interpret</p>

caracterul echitabil al procedurilor, în special prin garantarea faptului că persoanele suspectate sau acuzate cunosc cazul instrumentat împotriva lor și pot să își exercite dreptul la apărare.

(...)
„(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

Articolul 4

Costurile serviciilor de interpretare și de traducere

Statele membre acoperă costurile legate de serviciile de interpretare și de traducere care rezultă din aplicarea articolelor 2 și 3, indiferent de rezultatul procedurilor.

ART. 12

Limba oficială și dreptul la interpret

(...)

„(3) Părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret. În cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce ține de soluționarea cauzei.” (forma rezultată prin modificările aduse de către LPA CPP)

(...)

ART. 83

Drepturile inculpatului

În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi:

(...)

f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;

(...)

<p>Articolul 5</p> <p>Calitatea interpretării și a traducerii</p> <p>(1) Statele membre iau măsuri concrete pentru a garanta faptul că interpretarea și traducerea furnizate îndeplinesc standardele de calitate prevăzute la articolul 2 alineatul (8) și la articolul 3 alineatul (9).</p>	<p>Nu face obiectul proiectului</p>
<p>(2) În vederea promovării caracterului adecvat al interpretării și traducerii, precum și a accesului eficient la acestea, statele membre depun eforturile necesare pentru crearea unui registru sau a mai multor registre cuprinzând traducătorii și interpreții independenți care sunt calificați corespunzător. După crearea registrului sau a registrelor, acestea se pun, după caz, la dispoziția avocaților și a autorităților competente.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului</p>
<p>(3) Statele membre se asigură că interpreților și translatorilor le incumbă obligația de a respecta confidențialitatea în ceea ce privește interpretarea și traducerea furnizate în temeiul prezentei directive.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului</p>
<p>Articolul 6</p> <p>Formarea</p> <p>Fără a aduce atingere independenței judecătorești sau diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre cer persoanelor responsabile de formarea judecătorilor, a procurorilor și a personalului judiciar implicat în proceduri penale să acorde o atenție</p>	<p>Nu face obiectul proiectului</p>

<p>deosebită particularităților comunicării cu ajutorul unui interpret, astfel încât să asigure o comunicare eficientă și eficace.</p>	
<p>Articolul 7</p> <p>Consemnarea în registre</p> <p>Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile de urmărire penală sau cele judiciare interoghează sau audiază o persoană suspectată sau acuzată cu ajutorul unui interpret, în temeiul articolului 2, sau atunci când se pune la dispoziție, în prezența unei astfel de autorități, o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale, în temeiul articolului 3 alineatul (7), sau atunci când o persoană a renunțat la dreptul său la traducere, în temeiul articolului 3 alineatul (8), se consemnează faptul că s-au produs aceste evenimente, în conformitate cu procedura de țineră a evidențelor prevăzută de legislația statului membru respectiv.</p>	<p>Nu face obiectul proiectului</p>
<p>Articolul 8</p> <p>Mentținerea nivelului de protecție</p> <p>Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca o limitare și nici ca o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale care sunt asigurate în temeiul Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul altor dispoziții relevante de drept internațional sau al legislației oricărui stat membru, care asigură un nivel mai ridicat de protecție.</p>	

<p>Articolul 9 Transpunerea</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 octombrie 2013.</p>	
	<p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul măsurilor respective.</p>
	<p>(3) Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a unei astfel de trimiteri se stabilesc de statele membre.</p>
<p>Articolul 10 Raportarea</p> <p>Până la 27 octombrie 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.</p>	
	<p>Articolul 11 Intrarea în vigoare</p>

<p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>	
<p>Articolul 12 Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.</p>	